

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z odwołania A. sp. z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji i Energetyki
o cofnięcie koncesji,
na skutek wniosku sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie X.Y.
o ponowne rozpoznanie wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu
Okręgowego w Warszawie X.Y. wymogów niezawisłości
i bezstronności w sprawie XVII AmE 152/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 lutego 2024 r.,
wniosku powoda o wyłączenie sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych Sądu Najwyższego od orzekania w sprawie I NB 11/23.

odrzuca wniosek.

[D.Z.]

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 17 stycznia 2024 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) A. sp.
z o.o. z siedzibą w W. reprezentowana przez organ spółki – Prezesa Zarządu (dalej:
„odwołująca”) wniosła „o wyłączenie wszystkich sędziów Izby Kontroli
Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, jako że zgodnie z orzecznictwem TSUE Izba

ta nie jest sądem w rozumieniu przepisów prawa” (k. 22-22 *verte*). W tym samym dniu odwołująca wniosła kolejny wniosek o tożsamej treści (k. 24-24 *verte*).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Stosownie do art. 50 § 1 k.p.c. wniosek o wyłączenie sędziego strona zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodobniając przyczyny wyłączenia.

Celem instytucji wyłączenia sędziego jest zapewnienie, by bezstronny sąd rozpoznał sprawę. Jednocześnie należy podkreślić, że zarówno w odniesieniu do sędziego wyłączonego z mocy prawa (art. 48 k.p.c.), jak i wyłączonego z uwagi na zaistnienie okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 49 k.p.c.), wyłączenie odnosi się do określonej sprawy prowadzonej w konkretnym czasie, przed określonym sądem. Podstawy wyłączenia nie mają charakteru abstrakcyjnego – ich sens zmierza do zapewnienia prawidłowego rozpoznania sprawy w toku, nie zaś wskazywaniu sędziów, którzy potencjalnie (teoretycznie) nie mogliby rozpoznawać sprawy danej osoby. Chodzi zatem o aktualną relację między sędzią a sprawą i konkretną sytuację procesową, z którą skonfrontowana zostaje strona, tj. rozpoznawaniem sprawy przez sędziego, który nie zapewnia bezstronności. W konsekwencji wniosek strony może dotyczyć jedynie członka składu orzekającego w danej sprawie. Nie można zaś skutecznie żądać wyłączenia potencjalnego członka składu orzekającego, a zatem sędziego pracującego w sądzie, do którego wniesiono sprawę, lecz niewyznaczonego do składu orzekającego w danej sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 maja 2019 r., I NSPO 1/19). Zgodnie bowiem z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu bez składania

przez sędziego oświadczenia, o jakim mowa w art. 52 § 2 k.p.c., przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek.

Nie ulega wątpliwości, że wniosek o wyłączenie sędziego obok elementów podstawowych każdego pisma procesowego musi zawierać konstytutywne składniki kwalifikowanego pisma procesowego. Wniosek o wyłączenie sędziego pochodzący od strony musi zatem określać osobę (tożsamość) sędziego, którego dotyczy, oraz wskazywać zindywidualizowane przyczyny wyłączenia, a gdy wniosek dotyczy większej liczby sędziów, to wszyscy oni muszą być oznaczeni przez wskazanie imion i nazwisk, zaś przyczyny wyłączenia powinny być odniesione do każdego z nich z osobna.

Przenosząc powyższe na okoliczności przedmiotowego wniosku wskazać należy, że odwołująca nie tylko nie wskazała podstawy prawnej wniosku, ale nie wskazała imiennie sędziów o wyłączenie których wnosi, jak również w jakim postępowaniu. Co więcej wniosek, zważywszy na jego przesłanki ustawowe, nie został uzasadniony, czyli odwołująca w żadnym razie nie uprawdopodobniła przyczyn wyłączenia. Zarzucając bowiem brak bezstronności, cechę tę wyrażnie powiązała z charakterystyką sądu, a nie sędziego orzekającego w sprawie. Tymczasem przepis jednoznacznie stanowi, że sąd wyłącza sędziego na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Wobec niespełnienia przesłanek ustawowych wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

[D.Z.]

[ał]

